

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie S. G.
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w Częstochowie z dnia 24 stycznia 2023 r., sygn. akt VII Ka 739/22,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 16 maja 2022 r.,
sygn. akt XVI K 1063/19,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Podnieść należy, że wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, zdaniem skarżącego, jest słuszny z uwagi na wagę podniesionych w kasacji zarzutów, w szczególności bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Obrońca wskazał, że „Potwierdzenie tej

przyczyny w orzeczeniu Sądu Najwyższego skutkować będzie całkowitym uchyleniem Wyroku Sądu Okręgowego, na podstawie którego miałyby być wykonywana kara wobec Skazanego”. W jego ocenie natychmiastowe wykonanie kary pozbawienia wolności pociągnęłoby dla skazanego nieodwracalne skutki – „w tym realne zagrożenie dla jego życia i zdrowia”, gdyż cierpi na chorobę psychiczną (ciężką depresję i myśli samobójcze).

Rozpoznając wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sąd Najwyższy stwierdza, że samo powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające. Brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Nie budzi wątpliwości, że umieszczenie tej instytucji w postępowaniu kasacyjnym przesądza, iż jej zastosowanie warunkowane jest bardzo wysokim prawdopodobieństwem uznania zasadności zarzutów kasacyjnych. Zatem można wstrzymać wykonanie prawomocnego orzeczenia na tej podstawie wtedy, gdy chociażby pobieżna analiza zarzutów kasacji wskazuje, że prawomocne orzeczenie dotknięte jest tak poważnym uchybieniem, iż wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego. Przesłanka ewentualnej nienależytej obsady Sądu odwoławczego z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wymaga dla jej ustalenia pogłębionych rozważań faktyczno – prawnych, co wynika wprost także z orzecznictwa Sądu Najwyższego. Nie negując problemów zdrowotnych skazanego należy podnieść, że okoliczności z tym związane w pierwszej kolejności winny być podstawą dochodzenia możliwości uzyskania przez skazanego przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, bądź jej odroczenia, o ile kary nie wprowadzono jeszcze do wykonania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

HK

[f.n]